

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШАПРАН ВІКТОР ВАЛЕНТИНОВИЧ
УХВАЛА

21 грудня 2020

Київ

№ 6396/0/18-20

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шапран Віктор Валентинович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Орищака Олександра Олександровича стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Батрин Олесі Василівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 15 грудня 2020 року надійшла дисциплінарна скарга Орищака О.О. від 10 грудня 2020 року (єдиний унікальний номер матеріалу О-2076/5/7-20) на дії судді Печерського районного суду міста Києва Батрин О.В. під час розгляду справи № 757/44879/19-ц.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу матеріалу між членами Вищої ради правосуддя від 15 грудня 2020 року дисциплінарну скаргу Орищака О.О. передано члену Вищої ради правосуддя Шапрану В.В. для попередньої перевірки.

Статтею 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчас дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

За результатами вивчення та перевірки дисциплінарної скарги встановлено наступне.

До Печерського районного суду міста Києва надійшла позовна заява до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, уповноваженої особи фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації у ПАТ «КБ «Фінансова ініціатива» про захист прав споживачів.

Справі присвоєно єдиний унікальний номер 757/44879/19-ц, за результатом автоматизованого розподілу для розгляду визначено суддю Печерського районного суду міста Києва Батрин В.В.

Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 23 серпня 2019 року відкрито провадження у справі, розгляд справи вирішено проводити за правилами позовного (спрощеного) провадження, зазначено про можливість подання відповідачем клопотання про розгляд справи у судовому засіданні з повідомленням сторін у строк, що не перевищує п'ятнадцяти днів з дня вручення

ухвали про відкриття провадження у справі, позивачем – не пізніше п'яти днів з дня отримання відзиву (суддя – Батрин О.В.).

Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 1 жовтня 2019 року вирішено здійснювати розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження із повідомленням сторін (суддя – Батрин О.В.).

Із мотивувальної частини ухвали вбачається, що доцільність проведення судового розгляду за правилами спрощеного (позовного) провадження із повідомленням сторін суд обґрунтовував тим, що характер спірних правовідносин та предмет доказування у справі вимагають проведення судового засідання з повідомленням сторін для повного та всебічного встановлення обставин справи.

У дисциплінарній скарзі автором зазначено, що із відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень йому стало відомо, що клопотанням як позивача у справі суддею Батрин О.В. прийнято ухвалу про розгляд справи № 757/44879/19-ц в порядку спрощеного позовного провадження з повідомленням сторін, проте таке клопотання від нього не надходило, є «несправжнім (підробленим)». Вказані обставини зумовили подання ним до правоохоронного органу заяви про вчинення злочинів, передбачених статтями 358, 376¹ КК України.

Статтею 274 ЦПК визначено виключений перелік категорій справ, які не підлягають розгляду у спрощеному позовному провадженні.

З урахуванням предмету позову, справ № 757/44879/19-ц не належить до такого переліку.

Частина п'ята статті 279 ЦПК України, зокрема, передбачає, що за клопотанням однієї із сторін або з власної ініціативи суду розгляд справи проводиться в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін.

Таким чином, позиція суду щодо проведення розгляду справи за правилами спрощеного провадження з повідомленням сторін є такою, що узгоджується з положеннями статті 279 ЦПК України, яка передбачає наявність к суду дискреційного право суду на вчинення такої дій (у тому числі з власної ініціативи), а також є такою, що не суперечить вимогам статті 274 ЦПК України.

Вища рада правосуддя діє в межах повноважень, визначених статтею 131 Конституції України та статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не наділена повноваженнями оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст.

Згідно з частиною другою статті 263 ЦПК України законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права із дотриманням норм процесуального права.

Частиною першою статті 353 ЦПК України передбачено виключний перелік ухвал, що можуть бути оскаржені в апеляційному порядку окремо від рішення суду, ухвала суду про здійснення розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження із повідомленням учасників справи є процесуальним рішенням, яке до цього переліку не належить, проте з урахуванням положень частини другої вказаної статті, заперечення на ухвали,

що не підлягають оскарженню окремо від рішення суду, включаються до апеляційної скарги на рішення суду.

При цьому, пунктом 7 частини третьої статті 376 ЦПК України передбачено, що порушення норм процесуального права є обов'язковою підставою для скасування судового рішення суду першої інстанції та ухвалення нового судового рішення, якщо суд розглянув в порядку спрощеного позовного провадження справу, що підлягала розгляду за правилами загального позовного провадження.

Вбачається, що доводи автора скарги у сукупності зводяться до незгоди з процесуальними діями суду під час розгляду справи, що належить до повноважень судів вищих інстанцій у встановленій процесуальній формі із наданням їм відповідної правової оцінки.

Доводи автора скарги у сукупності є вимогою до процесуальної (судової) переоцінки процесуальних рішень суду під час розгляду справи, що не належить до повноважень дисциплінарного органу Вищої ради правосуддя та не узгоджується з метою та завданнями інституту дисциплінарної відповідальності судді.

Моніторингом інформації Єдиного державного реєстру судових рішень встановлено, що справа № 757/44879/19-ц не розглянута судом по суті.

Враховуючи, що судовий розгляд триває, передчасно надавати оцінку процесуальним діям суду, оскільки це може бути розцінено як втручання у здійснення правосуддя (рішення Конституційного Суду України від 11 березня 2011 року № 2-рп/2011).

Стаття 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» містить вичерпний перелік підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скажником відомості.

Проте всупереч до вказаних вимог Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга Орищака О.О. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, а також фактичних даних (свідчень, доказів) на підтвердження вчинення суддею дисциплінарного проступку, передбаченого частиною першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скажнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилення на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Оришака О.О. необхідно залишити без розгляду та повернути скарги.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Оришака Олександра Олександровича стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Батрин Олесі Василівни залишити без розгляду та повернути скарги.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

В.В. Шапран

